

**Een archeologisch inventariserend
veldonderzoek (IVO) door middel van een
bureau-onderzoek en boringen, aan de
Huysenstraat te Kattendijke, gemeente
Goes (Z.)**

A.M.I. van Waveren

ARC-Rapporten 2005-049

Groningen
25 mei 2005
ISSN 1574-6887

1 Inleiding

1.1 Administratieve gegevens van de onderzoekslocatie

ARC-projectcode	2005/086
Soort onderzoek	Inventariserend bureau- en veldonderzoek
Provincie	Zeeland
Gemeente	Goes
Plaats	Kattendijke
Locatiennaam	Huyssestraat
Coördinaten	NW 54.810 / 393.772 NO 54.867/393.773 ZO 54.842/393.741 ZW 54.807/393.740
Oppervlakte onderzoekslocatie	ca. 1300 m ²
Meldingsnummer ROB	CIS-code 12176
Bevoegd gezag	Gemeente Goes Dhr. P. Driesprong Postbus 2118 4460 MC Goes Tel: 0113-249706, fax: 0113-230876 E-mail: p.driesprong@goes.nl
Adviseur	Provinciaal Archeoloog van Zeeland Drs. R.M.van Dierendonck Stichting Cultureel Erfgoed Zeeland (SCEZ) Postbus 49 4330 AA Middelburg Tel: 0118-670780, fax: 0118-670880 E-mail: rm.van.dierendonck@scez.nl
Beheer en plaats van documentatie	Zeeuws Archeologisch Archief (ZAA) Stichting Cultureel Erfgoed Zeeland (SCEZ) Postbus 49 4330 AA Middelburg Beheerder: J.B.B. Kuipers Tel: 0118-670870, fax: 0118-670880 E-mail: jjb.kuipers@scez.nl
Beheer en plaats van vondsten	Provinciaal Archeologisch Depot Zeeland Armeniaans Schuivlot 1 Postbus 49 4331 NL Middelburg Beheerder: H. Hendrikse Tel: 0118-623732 E-mail: h.hendrikse@zeelandnet.nl

Geologie	Zeeklei en - zand met inschakelingen van veen
Geomorfologie	Getij-inversierug omgeven door een vlakte van plaatselijk gemoerneerde getijdenafzettingen
Autorisatie	drs. B. Bijl Hoofd vooronderzoek ARC bv Postbus 41018 9701 CA Groningen Tel: 050-3687184 E-mail: b.bijl@arcbv.nl

1.2 Aanleiding van het onderzoek

In opdracht van Bouwbedrijf Boogert te Oosterland¹ heeft Archaeological Research & Consultancy (ARC bv) een archeologisch bureau- en inventariserend veldonderzoek uitgevoerd aan de Huyssenstraat te Kattendijke, gemeente Goes. Het archeologisch bureau- en inventariserend onderzoek diende te worden uitgevoerd omdat voor de betreffende locatie de bouw van een vijftal woningen gepland staat. Graafwerkzaamheden die gepaard gaan met de realisatie van de plannen zou kunnen leiden tot aantasting of vernietiging van mogelijke aanwezige archeologische resten. Een tweede aanleiding voor dit onderzoek wordt gevormd door de ligging van het terrein binnen de grenzen van een terrein met een hoge archeologische waarde (zie hoofdstuk 2.1.2).

Het onderzoek bestond uit een bureau-onderzoek en een archeologisch inventariserend veldonderzoek door middel van boringen. Het veldonderzoek is uitgevoerd op donderdag 28 april 2005 door drs. A.M.I. van Waveren in samenwerking met drs A.J. Wullink.

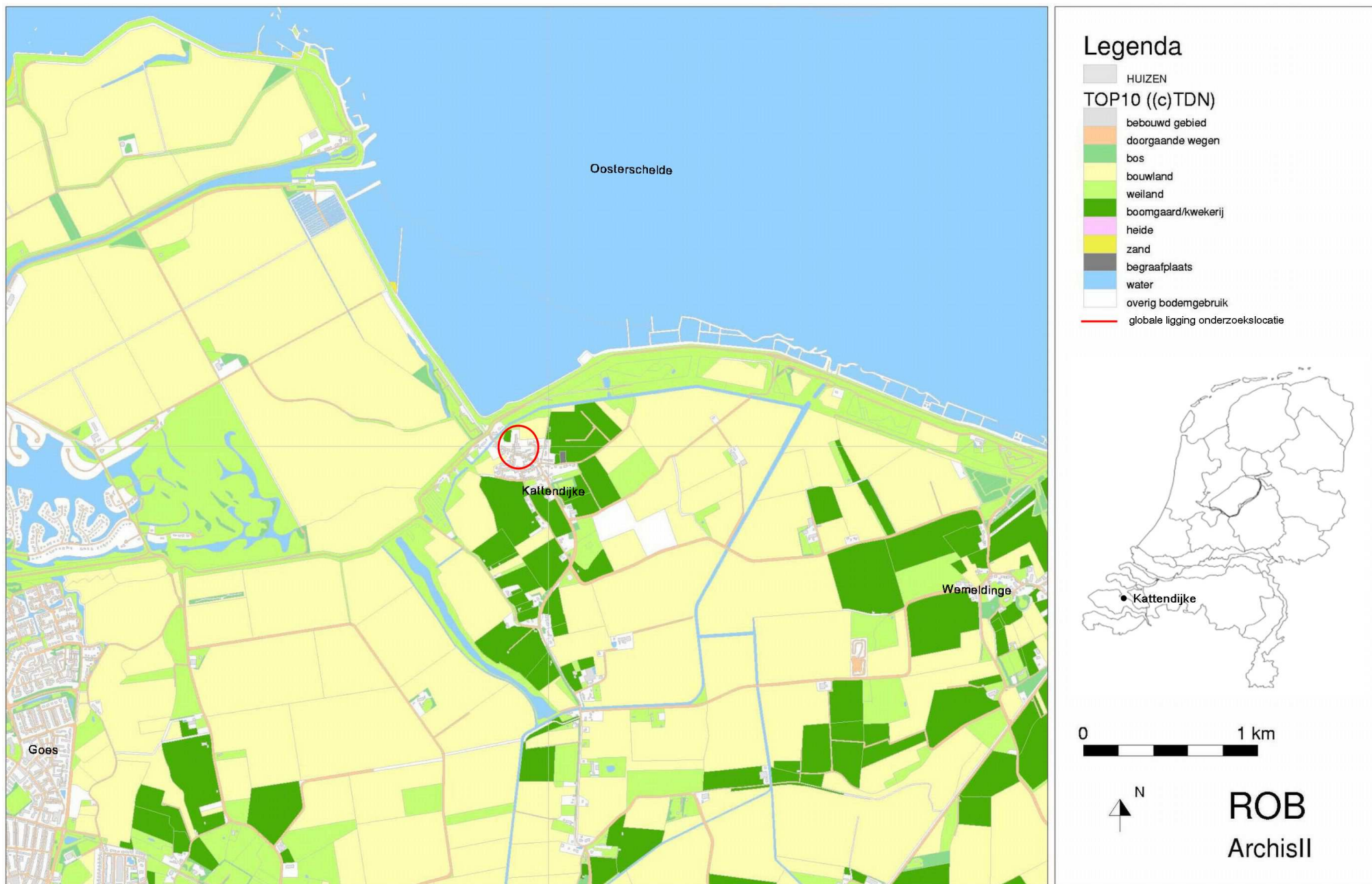
1.3 Ligging van het onderzoeksgebied

De onderzoekslocatie is gelegen in Kattendijke op het Zeeuwse Zuid-Beveland. Binnen het dorp zelf bevindt de onderzoekslocatie zich aan de Huyssenstraat, direct ten noordwesten van het oude centrum van Kattendijke. De totale oppervlakte van de onderzoekslocatie bedraagt ca. 1300 m². Ten tijde van het onderzoek was de locatie in gebruik als bedrijfsterrein. Het terrein is vrijwel geheel ingesloten door bebouwing en ook op de onderzoekslocatie bevinden zich diverse opstallen. Het noordoostelijk deel van het terrein is verhard met betonplaten terwijl het overige terrein is bestraat met betonklinkers. De onderzoekslocatie is weergegeven in afbeelding 1.

1.4 Doel van het onderzoek

Doel van onderhavig onderzoek was het verkrijgen van gedetailleerde informatie over, en duidelijkheid te scheppen in de geologische en bodemkundige opbouw

¹Bouwbedrijf Boogert b.v., Lange Achterweg 5, 4307 AE Oosterland.

Afbeelding 1 Topografische kaart van Kattendijke en omgeving. Bron: Rijksdienst voor het Oudheidkundig Bodemonderzoek/Archis II, 2 mei 2005, bewerkt door A.J. Wullink.

van de ondergrond. Daarnaast was het onderzoek bedoeld voor het opsporen en in kaart brengen van archeologische vindplaatsen, de diepteligging van archeologisch interessante lagen en de mate van bodemverstoring in het plangebied.

De resultaten van het inventariserend onderzoek dienen als basis en richtlijn voor selectie van vindplaatsen die in aanmerking komen voor vervolgonderzoek. Dit vervolgonderzoek kan bestaan uit een waardering van vindplaatsen door middel van boringen of proefsleuven. Deze onderzoeken hebben tot doel de kwaliteit (gaafheid en conservering), diepteligging, omvang, aard en datering van de archeologische vindplaatsen nader te bepalen.

1.5 Werkwijze

Het archeologisch inventariserend onderzoek bestond uit een bureau-onderzoek en een veldonderzoek door middel van boringen. Het onderzoek heeft plaatsgevonden conform de eisen en normen zoals gesteld in de Kwaliteitsnorm voor de Nederlandse Archeologie (KNA) van het ministerie van OC&W en conform het standaard Programma van Eisen (PvE) voor Bureauonderzoek en Inventariserend Veldonderzoek met boringen opgesteld door de provincie Zeeland. De onderzoeksstrategie is gebaseerd op de ligging van de locatie in een gebied met een getij-inversierug en veenafzettingen.

Om de doelstelling van het onderzoek te kunnen verwezenlijken is het onderzoek op gesplitst in een bureau-onderzoek en een veldonderzoek doormiddel van boringen. Door op het terrein aanwezige werkzaamheden belemmerende elementen, zoals bestrating en betonplaten, kon de voorgestelde oppervlakte kartering niet worden uitgevoerd.

Bureau-onderzoek

Ter voorbereiding van het archeologisch veldonderzoek is een bureau-onderzoek uitgevoerd. Dit onderzoek omvatte het inventariseren en bestuderen van de beschikbare landschappelijke en archeologische gegevens van de onderzoekslocatie. Om inzicht te krijgen in de landschappelijke kenmerken van de onderzoekslocatie zijn de volgende kaarten bestudeerd:

- Grote Historische Atlas Zeeland 1856-1858, schaal 1: 25.000 (Wolters-Noordhoff Atlasproducties, 1992)
- Geomorfologische kaart van Nederland, 1:50.000, blad 48 (Gedeeltelijk Middelburg (Stiboka, 1986)
- Geologische Kaart van Nederland, schaal 1:50.000 (Rijks Geologische Dienst, 2003)
- Bodemkaart van Nederland, schaal 1:50.000, (via Archis II, Rijksdienst voor het Oudheidkundig bodemonderzoek)

In onderstaande tekst zal aan deze bronnen respectievelijk worden gerefereerd als 'historische atlas', 'geomorfologische kaart', 'geologische overzichtskaart' en 'bodemkaart'. Voor de inventarisatie van archeologische gegevens zijn digitaal beschikbare gegevens uit het Archeologisch Informatie Systeem (Archis II) van de Rijksdienst voor het Oudheidkundig Bodemonderzoek (ROB) opgevraagd en in het kader van dit onderzoek verwerkt. Om een beeld te krijgen van de verwachting voor het aantreffen van Archeologische waarden werd de Indicatieve Kaart van Ar-

cheologische waarden (IKAW 2e generatie) bekeken. Tevens is via het SCEZ het Zeeuws Archeologisch Archief geraadpleegd.

Booronderzoek

Het veldonderzoek bestond uit een karterend booronderzoek. Deze methode wordt geschikt geacht voor het opsporen van de meeste in dit gebied te verwachten nederzettingsterreinen uit de periode vanaf de Romeinse Tijd tot en met de Late Middeleeuwen. Daarnaast kan met deze methode inzicht worden verkregen in de bodemopbouw en de mate van eventueel aanwezige verstoring van de bodem. Opgemerkt dient te worden dat nederzettingen van een geringe omvang en andere soorten vindplaatsen zoals grafvelden en akkercomplexen zich doorgaans minder duidelijk manifesteren tijdens karteren booronderzoek, en dientengevolge over het hoofd kunnen worden gezien.

Het karterend booronderzoek is uitgevoerd met behulp van een verlengbare edelmanboor met een diameter van 12 cm. Tijdens het onderzoek zijn in totaal vijf boringen verricht. Voor zover mogelijk zijn de boringen in een grid van 10 bij 10 meter geplaatst waarbij de boringen binnen een raai verspringen ten opzichte van de naastgelegen raai, waardoor een systeem van gelijkbenige driehoeken ontstaat. Er is geboord tot het niveau waarop veen werd aangetroffen en derhalve tot op een maximale diepte van 1,70 meter onder het maaiveld (-Mv.). De boorkernen zijn beschreven volgens het bodemclassificatiesysteem NEN 5104 (Nederlands Normalisatie Instituut 1989) en met meetlinten ingemeten ten opzichte van de op het terrein aanwezige opstallen. Het opgeboorde materiaal is in het veld gecontroleerd op de aanwezigheid van archeologische indicatoren zoals houtskool, aardewerk, steen, metaal en (verbrand) bot. Er zijn monsters genomen van die lagen waarin materiaalresten zoals puin, schelpmateriaal en versinterde klei werden aangetroffen en van de top van de eerder genoemde veenlaag. De monsters zijn gezeefd op een zeef met een maaswijdte van 2 mm. Het zeefresidu is vervolgens geïnspecteerd op het voorkomen van archeologische indicatoren.

Tijdens het booronderzoek heeft een beperkte inspectie plaatsgevonden van de opstallen die zich op de onderzoekslocatie bevinden. Deze inspectie werd uitgevoerd om een beeld te krijgen van de aard en diepgang van de funderingen van de betreffende gebouwen. Dergelijke informatie is van belang voor de beeldvorming van de mate van verstoring die de bodem hiervan ondervindt.

2 Resultaten

2.1 Bureau-onderzoek en geo-archeologische context

2.1.1 Geologie en geomorfologie

De onderzoekslocatie te Kattendijke maakt deel uit van het zuidwestelijk zeekleigebied en is gelegen op het noordelijk deel van het Zeeuwse eiland Zuid-Beveland. Uit een paleogeografische reconstructie in De Mulder et al. (2003) blijkt dat dit gebied tot ca. 4500 jaar geleden deel uit maakt van een groot waddegebied in het getijdebekken van Zeeland. Dit getijdebekken kan gezien worden als een erosiedal waardoor de Schelde in noordwestelijke richting naar zee stroomde. De in het getijdebekken nog resterende pleistocene zandlagen liggen in Brabant bij Bergen op

Zoom aan het oppervlak en ook in Zeeuws-Vlaanderen aan de grens met België. Het getijdebekken is vanaf het begin van het Holoceen, onder invloed van het stijgen van de zeespiegel, geleidelijk opgevuld met sediment. Aanvankelijk vond deze opvulling plaats door veengroei (Basisveen). Deze ontwikkeling kon plaatsvinden onder invloed van de zich uitbreidende Noordzee, waardoor de waterafvoer stagneerde en het gebied vernatte. Als gevolg van een lange periode van overstromingen werd daarna vooral klei en zand afgezet. Vanaf ca. 4500 jaar geleden neemt de mariene invloed af en verzoet het milieu waardoor tot in de Romeinse Tijd opnieuw veengroei kon plaats vinden. Door natuurlijke drainage door de Schelde en ontginning door de mens daalt de bodem en kan de zee vanaf 300 n. Chr. Zeeland weer binnen dringen, waarbij grote delen van het veen verdwijnen door erosie en afslag en er uiteindelijk opnieuw een waddengebied ontstaat (De Mulder et al. 2003).

De kernen van de huidige Zeeuwse eilanden worden gevormd door die delen waar het veen niet (geheel) is verdwenen en die door de bedijking, in de 11e en 12 eeuw, beschermd waren tegen verdere mariene invloeden (Berendsen 1997). Deze kernen worden aangeduid als 'Oudland', terwijl die landdelen die na de eerste bedijkingen door inpoldering zijn gewonnen 'Nieuwland' worden genoemd. De lage ligging van het 'Oudland' is enerzijds het gevolg van oxidatie, krimp en zetting van het veen, dat in het kernland dicht aan het oppervlak ligt of heeft gelegen en anderzijds een gevolg van de relatief vroege bedijking waardoor latere afzettingen afwezig of relatief dun zijn.

Volgens de geologische overzichtskaart (De Mulder et al. 2003) worden in Kattendijkse en de directe omgeving daarvan mariene zanden en kleien aangetroffen behorende tot het Laagpakket van Walcheren, al dan niet afgewisseld met veenlagen behorende tot de Formatie van Nieuwkoop. Met betrekking tot de onderzoekslocatie wordt volgens de geomorfologische kaart gesproken van een ligging tussen twee getij-inversieruggen omgeven door een vlakte van plaatselijk gemoerde getijdenafzettingen die later ten behoeve van de landbouw zijn geëgaliseerd.

Bodemopbouw

De bodems in het jonge zeekleigebied in Zeeland zijn over het algemeen zo jong, dat er nog weinig bodemvorming heeft plaatsgevonden. Volgens de bodemkaart komen in de onderzoekslocatie poldervaaggronden voor die zich hebben ontwikkeld in de eerder genoemde gemoerde zeekleigronden. Plaatselijk kan onder deze vaaggronden op een dieper niveau nog veen worden aangetroffen.

2.1.2 Archeologie

In algemene zin geldt dat in de vroegere perioden de mens voor zijn bewoning volledig afhankelijk was van de mogelijkheden die het landschap hem bood. Men ging vooral daar wonen waar 'droge voeten', een economische bestaan en veiligheid redelijk gewaarborgd waren. Uit de natte perioden van de Bronstijd, ca. 2000–800 v. Chr., en de Laat-Romeinse Tijd–Vroege Middeleeuwen, ca. 270–700 n. Chr., zijn er in het grootste deel van Zeeland dan ook nauwelijks vondsten en bewoningssporen bekend. In het betrekkelijk droge veenlandschap van de Late IJzertijd en de Romeinse Tijd in Zeeland, ca. 300 v. Chr.– 270n. Chr., daarentegen neemt het aantal woonplaatsen in de loop van die periode sterk toe (Kuipers 2004).

Volgens de IKAW (IKAW 2e generatie) geldt voor de onderzoekslocatie een lage kans op het aantreffen van archeologische waarden (zie afb. 2) en ook een inventarisatie van het ZAA heeft geen relevante informatie opgeleverd (dhr. J.B.B. Kuipers). Uit het Archeologisch Informatie Systeem (Archis II) blijkt echter dat de onderzoekslocatie binnen de grenzen ligt van een terrein van hoge archeologische waarde (Archis monumentnummer 13458). Het monument betreft de oude parochie van Kattendijke en dateert uit de Late Middeleeuwen tot Nieuwe Tijd. Binnen een afstand van ca. 500 meter rondom de onderzoekslocatie zijn twee archeologische waarnemingen bekend. Ten oosten van de onderzoekslocatie zijn op een afstand van ca. 120 meter enkele gracht-achtige structuren (Archis waarnemingsnummer 20623) aangetroffen die dateren uit de Nieuwe Tijd A en B. Ten noordwesten van de onderzoekslocatie zijn de resten van een versterking uit de Late Middeleeuwen aangetroffen (Archis waarnemingsnummer 20606).

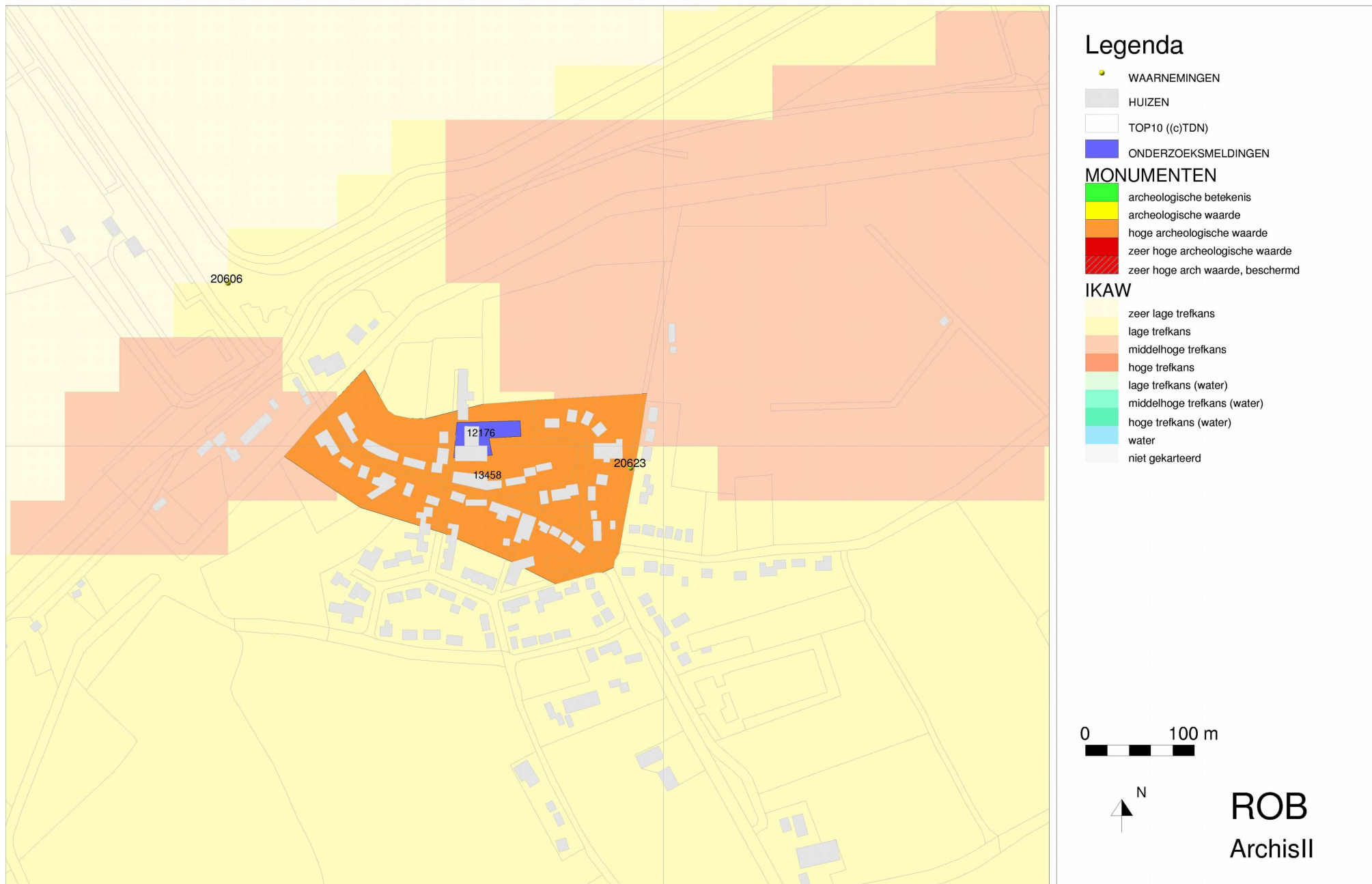
Samenvattend kan worden gesteld dat Kattendijke voor een groot deel op een kreekrug ligt, waar reeds sprake was van bewoning in de Late Middeleeuwen. De onderzoekslocatie, die ten noordwesten van de bewoningskern van Kattendijke ligt en zich niet of slechts gedeeltelijk op de kreekrug bevindt, was volgens de historische kaart rond 1858 in gebruik als landbouwgrond. Het terrein heeft een lage archeologische verwachting voor het aantreffen van archeologische waarden en is naar zeggen van omwonenden altijd boomgaard geweest. Conform de richtlijnen in het PvE van de Provincie Zeeland rechtvaardigt de ligging van de onderzoekslocatie, binnen de grenzen van een terrein met een hoge archeologische waarde de uitvoering van het karterend booronderzoek,

2.2 Karterend booronderzoek

In totaal werden tijdens het booronderzoek vijf boringen gezet. In drie van de vijf boringen kon in het bodemprofiel een poldervaaggrond herkend worden in licht zandige klei met in de ondergrond veenresten terwijl in twee boringen de bodem ondoordringbaar bleek. Uit de boorstaten blijkt dat in het noordoosten van de onderzoekslocatie het bodemprofiel intact is en dat de bodemopbouw in deze boringen vrijwel gelijk is. De aangetroffen poldervaaggrond bestaat, van boven naar onder, uit een donker bruingrijze humeuze bouwvoor in zeer zandige klei, op een donkergrijze licht zandige kleilaag waarin zich fragmentjes puin en gesinterd materiaal bevinden. Deze kleilaag gaat geleidelijk over in een grijze ijzerhoudende kleilaag die zich op een lichtgrijze eveneens ijzerhoudende kleilaag bevindt. Afhankelijk van de grondwaterstand is deze lichtgrijze kleilaag onder reducerende omstandigheden blauwgrijs van kleur. Onder deze grijsblauwe kleilaag werd op een diepte variërend van 1,30 m –Mv. tot 1,70 m –Mv. veen aangetroffen (zie bijlage 1).

Met uitzondering van de fragmentarische puinresten die op een diepte van 0,30 tot 0,50 m –Mv. werden aangetroffen zijn in geen van de boorkernen archeologische indicatoren herkend. Daarnaast was het door de slechte vondstzichtbaarheid, als gevolg van bedekking van het oppervlak met betonplaten en bestrating, niet mogelijk om een oppervlaktekartering uit te voeren.

Op grond van de inspectie van de aanwezige opstallen, kon worden vastgesteld dat de bodem binnen de betreffende bouwwerken ten minste tot 0,50 meter

Afbeelding 2 Indicatieve Kaart van Archeologische Waarden van de onderzoekslocatie, in blauw weergegeven, en omgeving. Bron: Rijksdienst voor het Oudheidkundig Bodemonderzoek/Archis II, 2 mei 2005.

Afbeelding 3 De onderzoekslocatie met de boorpunten. Kaart: B. Schomaker

diepte verstoord is door de aanwezige funderingen. Het overgrote deel van deze funderingen bestaat uit betondelen.

3 Conclusies

Uit het bureau-onderzoek blijkt dat de gebruiksmogelijkheden van het Zeeuwse getijdenlandschap door de tijd heen wisselend waren, waardoor het gebied een gevarieerde historie kent. De onderzoekslocatie bevindt zich tussen twee getij-inversieruggen in, binnen een vlakte van daaromheen gelegen getijdenafzettingen. Mede dankzij de zandige en daardoor relatief droge omstandigheden op getij-inversie- of kreekruigen waren deze meer geschikt voor bewoning en akkerbouw dan de vlakte met getijdenafzettingen daaromheen. Deze voorkeur voor droge en enigszins hoger gelegen, terreindelen voor bewoning en gebruik wordt op de Indicatieve kaart voor Archeologische Waarden (IKAW 2e generatie) vertaald in een hoge verwachting voor het aantreffen van archeologische waarden terwijl de vlakte daaromheen een lage verwachting is toegekend. Ten aanzien van de onderzoekslocatie, die zich wel binnen de grenzen van een terrein met een hoge archeologische waarde bevindt, waren op voorhand van het veldonderzoek echter geen archeologische waarden bekend en ook uit de omgeving van de onderzoekslocatie is slechts een beperkt aantal archeologische waarnemingen geregistreerd.

Uit het booronderzoek is gebleken dat het bodemprofiel in het noordoostelijk deel van de onderzoekslocatie vrijwel ongestoord is. In dit deel werden polder-vaaggronden aangetroffen in zandige tot licht zandige klei met op een dieper niveau veen. De onderzoekslocatie ligt, zo mag worden geconcludeerd uit de aanwezigheid van veen, op het zogeheten 'Oudland' van Zeeland. In de boorkernen was één niveau aanwijsbaar waarin zich fragmenten puin, versinterde klei en schelpresten bevonden. Het betreft waarschijnlijk verspoeld materiaal of materiaal dat tijdens bemesting van de akker in de bodem terecht is gekomen. Omdat de vondsten zijn aangetroffen in een enigszins verstoord niveau van de bodem, waarin zich ook meer recent materiaal bevindt en waarin verder geen archeologische indicatoren zijn aangetroffen, vormen deze vondsten geen aanleiding om in de onderzoekslocatie de aanwezigheid van een archeologische vindplaats te vermoeden. Ook in de top van de dieper gelegen veenlaag werden, naast enkele fragmenten van schelpen, geen archeologische indicatoren aangetroffen.

De doelstelling van het onderzoek was vooral gericht op het verkrijgen van informatie over eventueel aanwezige archeologische vindplaatsen. Tijdens het booronderzoek zijn geen archeologische indicatoren of archeologisch interessante lagen aangetroffen. Van een archeologische vindplaats is in het noordoostelijk deel van de onderzoekslocatie waarschijnlijk geen sprake en over de fysieke en inhoudelijke kwaliteit daarvan kunnen derhalve geen uitspraken worden gedaan. Een waardestelling, zoals conform de richtlijnen van de KNA (Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie) in het geval van het aantreffen van een vindplaats verplicht wordt gesteld, zal voor het noordoostelijk deel van de onderzoekslocatie zeer waarschijnlijk een lage waarde opleveren.

Naar verwachting bevindt zich in het westelijk deel van de onderzoekslocatie een vergelijkbare bodemopbouw, zij het, dat deze hier verstoord zal zijn door de

bouw van verschillende opstallen en het storten van een relatief diep gelegen betonlaag ten behoeve van het aanbrengen van een vlakdekkende bestrating rondom deze opstallen. De verstoring, die ten minste een diepte heeft van 0,50 m –Mv. reikt tot in het niveau waarop in de boringen o.a. puin- en schelpresten werden aangetroffen. Zoals eerder aangegeven, kan op grond van de zeeafresiduen worden geconcludeerd dat dit vondstniveau geen archeologisch interessant laag betreft. Het verwijderen van de betreffende opstallen zal naar verwachting geen verstoring van archeologische waarden opleveren.

4 Aanbeveling

Tijdens het inventariserend archeologische onderzoek zijn in het onderzochte terrein aan de Huysenstraat te Kattendijke geen archeologische resten aangetroffen. Naar verwachting zal er als gevolg van de geplande werkzaamheden dan ook geen verstoring van archeologische waarden optreden. Derhalve wordt voor deze onderzoekslocatie geen vervolgonderzoek aanbevolen.

Het kan echter niet worden uitgesloten dat tijdens de graafwerkzaamheden in het plangebied archeologische vondsten worden aangetroffen. In dat geval dient de opdrachtgever rekening te houden met het feit dat er ten aanzien van archeologische vondsten een meldingsplicht bestaat conform Monumentenwet 1988, artikel 47. Indien tijdens de uitvoering van de voorgenomen graafwerkzaamheden archeologische resten worden aangetroffen, dient op grond van deze meldingsplicht, contact opgenomen te worden met de provinciaal archeoloog van Zeeland, drs. R.M. van Dierendonck en/of de Rijksdienst voor het Bodemkundig Onderzoek (ROB) te Amersfoort.

Literatuur

Berendsen, H.J.A., 1997. *Landschappelijk Nederland*. Assen (Fysische geografie van Nederland).

Kuipers, J.J.B., 2004. *Sluimerend in slik. Verdrongen dorpen en verdrongen land in zuidwest Nederland*. Middelburg.

Mulder, E.F.J. de et al., 2003. *De ondergrond van Nederland*. Groningen/Houten.

Bijlage 1 Boorstaten

De afkortingen die in de tabel gebruikt worden:

K	klei	Kz2	klei, matig zandig	Zs1	zand, zwak siltig
Kz1	klei, zwak zandig	V	veen	h1	zwak humeus

boring 1

<i>diepte</i>	<i>lithologie</i>	<i>extra</i>	<i>grens</i>	<i>kleur</i>	<i>opmerkingen</i>
5	Zs1	h1	geleidelijk	bruingrijs	matig fijn zand
40	Zs1		scherp	lichtgrijs	opgebracht zand
70	Kz1		geleidelijk	grijs	
90	K			lichtgrijs	ijzerhoudend
110	K			lichtgrijs	met zandlaagjes

boring 2

<i>diepte</i>	<i>lithologie</i>	<i>extra</i>	<i>grens</i>	<i>kleur</i>	<i>opmerkingen</i>
30	Zs1		scherp	lichtgrijs	opgebracht zand
50	Kz1		geleidelijk	donkergrijs	ijzerhoudend
100	K		geleidelijk	grijs	ijzerhouden
140	K		geleidelijk	lichtblauwgrijs	ijzerhouden
170	K		abrupt	donkergrijs	gelaagd; slib materiaal marien
190	V			donkerbruin	

boring 3

<i>diepte</i>	<i>lithologie</i>	<i>extra</i>	<i>grens</i>	<i>kleur</i>	<i>opmerkingen</i>
25	Kz2	h1	geleidelijk	donkergrijs	
70	Kz1		geleidelijk	donkergrijs	
80	K		geleidelijk	grijs	ijzerhoudend
90	K		geleidelijk	lichtgrijs	ijzerhouden
120	K		geleidelijk	blauwgrijs	
130	K		abrupt	blauwgrijs	
150	V			donkerbruin	